

stederne kun udelveres løse Breve og Papper af indtil 2 Punds Vægt; men derimod ikke Pengebreve eller Papper af en større Vægt, undtagen i Tilfælde af, at den paagjældende Modtager maatte erklære at ville modtage Forsendelserne fra det nærmeste Postcontoir til sig paa sin egen Risiko. Det hele Landpostvæsen har jo overhovedet udviklet sig saaledes, at man bestandig har betragtet Kjøbstæderne som Udgangspunkterne, hvorfra man i Radier førte Landpostgangene ud i det omliggende Land. Derved er der opstaaet det Misforhold, at Punkter, der ligge temmeligt fjernt fra Kjøbstæderne, men som dog ligge i meget befolkede Egne, ofte ere meget uheldigt stillede. Det vilde paa mange Steder være langt naturligere, at man opgav at betragte Kjøbstæderne som Udgangspunkterne for Landpostgangene og derimod valgte et Sted midt i en Kreds paa selve Landet til at være Udgangspunktet. Der er adskillige store naturlige Kredse her i Landet med en meget betydelig Folkemængde, hvor der endnu ikke findes en Postexpedition. Jeg skal saaledes f. Ex. nævne Taasinge, en D med lidt over 5,000 Indbyggere, med en stor og tæt bebygget By, Trøense, og med en meget stor Correspondance; man haade telegrapheter meget, skriver meget og modtager mange Pengebreve der paa Den, men ikke desto mindre kan man ikke paa Taasinge faae Pengebreve eller Papper heelt tilstillet, undtagen man vil modtage dem paa egen Risiko, hvilket er temmelig meget at forlange. Jeg skal fremdeles, idet jeg beder den høitærede Minister om at modtage disse mine Bemærkninger blot som Henstillinger til at tage under nærmere Overveielse, tillade mig at nævne Byen Bræstrup Vest for Horsens og Byen Rønde oppe ved Mols, der ligeledes ligge i Centrum for betydelige og folkerige Oplande, og hvor der derfor er en stor Trang til at faae en egen Postexpedition. Jeg troer, at det tillige ved de meget dygtige Bestræbelser, der fra Postvæsenets Side ere blevne gjorte for at udvikle Landpostvæsenet, har vist sig, at de Foranstaltninger, som ere blevne foretagne for at op hjælpe Correspondancen for Landbefolkningens Vedkommende, altid have betalt sig. Selv om

derfor saadanne nye Postexpeditionssteder maatte medføre noget større Beføstninger end Brevsamlingssteder, saa vilde de dog ganske vist ligeledes betale sig.

Melchior: Den ærede Ordfører har allerede anført det Væsentligste af, hvad jeg kunde have at bemærke ved de Paragrapher, som ere under Forhandling, men jeg skal dog supplere det med nogle Bemærkninger. Den høitærede Minister udtalte, at det var af Vigtighed for Postvæsenet at have Eneret til Befordringen af lukkede Adressebreve; men jeg kan dog ikke troe, at det er saa overordentlig vigtigt for Postvæsenet at have denne Ret, hvorimod det ganske vist er af meget stor Vigtighed for Omsætningen, at Adressebreve altid følge med de Varer eller Papper, der sendes. Det kunne de nu ganske vist ogsaa efter Lovforslaget, men da skulle de være aabne, og det forekommer mig, at dette er en Tvang, som i og for sig ikke er berettiget. Det, jeg lægger Vægt paa, er ikke den Ulempe, som er forbunden med, at der skal betales Porto; thi den spiller jo i saa Henseende ikke nogen stor Rolle, men det Væsentlige er, at saadanne Breve kunne følge med Papperne eller Varerne for at angive, hvor de skulle hen. Lader os tænke os, at en Mand fra Aarhus sender 100 Fjerdinge Smør til Sværrig, for at de derfra kunne blive besørgede videre til England med et Dampskib, som gaaer meget snart efter det andet Dampskibs Ankomst, og at der i den Anledning skal gives en Instruction. Hvis man nu vil sende et saadant Brev med Posten, vil det komme for sildigt. Det er nødvendigt at lade Instructionen følge med Varerne, saaledes at Brevet, saasnart Dampskibet ankommer, sendes til Modtageren, som deri faaer sin Instruction til at befordre disse Varer videre med den Seilighed, som gaaer strax efter; men dette vil ikke kunne skee, naar Postvæsenet skal blande sig dert som Mellemand. Man kan vel sige, at en saadan Ordre kan gives aaben, men der gives dog Interesser, med Hensyn til hvilke man kan ønske, at saadanne Ordres ikke ere aabne. Den ærede Finanzminister har meent, at det skulde være forbudt i andre